כי לא נבלעים מלא הרי הא הכא בגד כמר. ואם תאמר מכל מקום כיון דלכתחילה מצוה לבטל עדיף להכניס מנחה מיסלה לסיבגל ז) ויל כיון דהלא נבריא לקרבן גחל מיכון סיה ט להכניס בכלי אחר מפני ומאן בפרק המנחות והכסכים (נקמן דף קב:) שלא כדר בכלי אחר לא יכניס כלים ואם הכניס פסול הילכך לא לא סיה בילה מעכבת סיה ט להכניס בכלי אחר ז). **ואמר** ר' זירא כל מלאי לבילה כו'. ות"ם מצא ליה לר' זירא הא לימא לא בגד הכן הלא זר כמו בגלא יקן ומאן קיס ליה דלא כמיכא מיסכא בבילה ואם תאמר ומאי והא "תנא בה קרא דכתיבא בלילה במנחת מחבת ומרחשת ומאפה תנור (ויקרא ז) ובמיליסים (מתנר ז) מרבר דומי דיש לומר דלא מיסתמיס קרא לדיכסוב בשום חכמא ובגלא בשמן בגשן עוד "וכל מאיר דאיר לבילה בילה מעכבת מ. ואלים מלאכה לא מעכבת ויל סברא בעלמא הוא כיון דכתב רחמנא בילה בעבמא הוא כיון דכתב רחמנא בילה ובן בעבי קרילה דמלילה דמ' מצוה מלילה (יומא דף קב:) ובא קרילה דכתיבים בפרק המוכר לא הכסיבה (ליב דף סב:) ובמכיבה (דף יב:) דבכל הבנו מייבי דרבי ירא לאכל בפרק קמא דקדושין (דף סה.) קבילו מפי דבמי כל בשרו דאיר לבילה מיס לאיבה בילה ויל כיון הכתיבים בשרו מגבן הא כיון דכתיב בשרו דמה בשרו מאבראי ויל מאיר לאיר לא מיבמי ויל [מ"מ] מאבי לאמר דבמיבן לאיר ות"ם לא לכתחילה מיבמי דמילה כמו בבילה וקרילה ויל מאבי מכא דכתיב בשרו דמסמע מאבראי וכאיבא כתב בהיל ובן מאבראי ות"ם בפ' עמר הדן (סנהדרין ל"מה:) דאמר שמואל נקמיה יד הנדים פמור דבמיל קרא כוכתיב ומסיק הגלי היל ואיכא ל"ד חייב ממא הרמי לבילה ס' ויל דהסם לן סברא לשומרן בבגיל כך ואם תאמר בגדים בפרק עמרה המלוכה (דף פב.) דבמי מרבן מה עיסר לאמרו ס' ומסקינן ליה לי בבמיל דאיר למיסה בדרבי ירא לי לא לאמר מספקינא ליה ויל משום דדילמא הא דכתב רחמנא ומסמע אחרת ומילמא נקט מאן דאיר לאמר לאמר מ"ל שמיסה: **שריבה** בשמיבן. סבר לה כת"ל בפרק הלו מנחות (נקמן דף שה:) שקופל אחד לבגדים וכגדים לאחרבנה ולא כמ"ד מחזיר "לסולמן שאמר המקריב לאיבו ס' : **מרדה** בשמרה יש ט מלק. כבא דמיבן מרה בשמרה: ות"ם לא אמרה בגדים ומבגדים ומבגדים מאחים מקבן לכל כהן מרבה ולכל בקרבן המתמלק לכל בית לב בל אומו סיום וסלקא דעתך מסולן שון משום לכל בני אהרן מהיה לה לאחון קמ"ל קרא דבמיבן מרה בשמרה: **מנין** לרבות מ"ש מנחה: הכא לא מצינו הלכה דרבי ממשון לגמרא דלא מצינו לה מנחה בשוף פרק קמא דחגיגה (דף יח:) משום דאיפסר לגמרא בגלא בגלא קבלה היא כדאמר בחם רבי שמעון בן לקש ונראה דבכלל קבלה היא כדאמר בחם דאמרה לגמרא ומיהו קשה דאמרי מיהא כגון מרומה הכהן וסידור מערכה ומי ניחי מלים הפנימי והמערה ולחם הפנים ובזיכי לבונה ויש לומר דאמר דאמ"ג דאמר מגיעה דאמ"ג דפריך בפרק קמא דקדושין (דף מב) גבי ל' מעמיקים לה מגא מי מרבנה ולא אמרבה ולא אמרה מגא ומייר בחם אסיפא סמיך דקמני ולא אמר יסל לומר מרבנה בלחם אחר מהן ובבי מרבן בפרק בחרא דמסים (דף מא:) דפריך מגא מי מקבה ולא אמרה מגא ומייר אמר בחם דמסמע דלחמ לגמרא לאי ובגיפין לאכהן בפרק קמא (דף ת.) דאמר מגיעה ומייר גבי ה) אלם דברים בסוריה ובסמה בפרק סיה מגיעה (דף מה.) גבי בבלבה מקומות הלכה מוקמת לה המקרא ומכל מקום לריך ליתן מעמם מגיעה לגמרא מגא ומגא מגא מגיעה

לגמרא מגיעה ובסמן ומיומה שהיא עבודה מגיעה מסורה לבני אהרן אל ממשון דמקן לא מגא כמר ולקמן לקמן: **באן** בבריתא מוכח דמגיעה מבכבת לר' יהודה ור"מ ולא"ל לפרש מהבי לא מגא כהן מגא זר כדמוכח לקמן: **מקמיצה** ואילך מגא כהנה. פירסמי בפרק קמא (לעיל דף ס.): **ורבי** שמעון בני אהרן מגא. ואם תאמר מכי מגא דמגא מגא מגא מ